

Iakttagelser öfver nyare fruktsorter.

Ulriksen, F.

12 H Br.

National Library
of Sweden

Ekow.
Trädg.
(Bv.)

AFTRYCK UR SVENSKA TRÄDGÅRDSFÖRENINGENS TIDSKRIFT, 1885 OCH 1886.

IAKTTAGELSER

ÖFVER

NYARE FRUKTSORTER

FÖRSTA AFDELNINGEN

AF

F. ULRIKSEN

STOCKHOLM

TRYCKT I CENTRAL-TRYCKERIET, 1887

EMERSON AND THE EAST

JOHN W. BROWN

NEW YORK

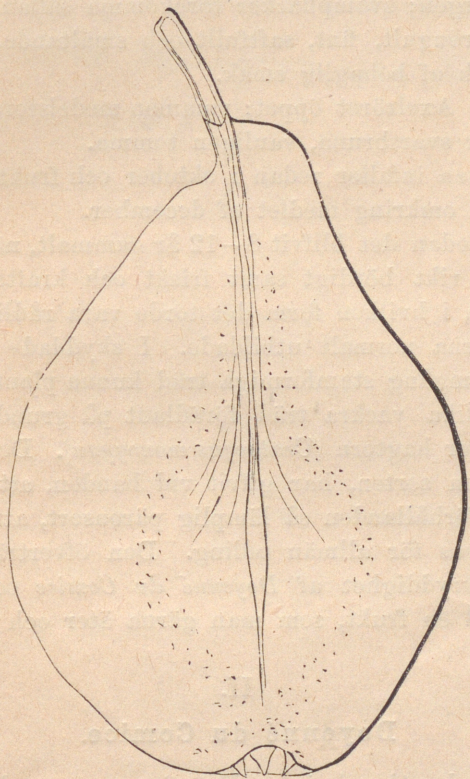
1890

I.

Nouveau Poiteau.

Härkomst och utbredning. Af SIMON BOUVIER i Jodoigne i Belgien uppdraget af frö. År 1833 skördades de första frukterna. Uppkalladt efter den bekante franska pomologen POITEAU. Denna päron-

sort förekommer nu mera allmänt odlad i de flesta fruktodlande länder och är också där och hvar planterad i Sverige, men förtjänar långt mera allmän odling.

Literatur. ANDRÉ LEROY, Dictionnaire de Pomologie, Tome II, pag. 466; ROBERT HOGG, The Fruit Manual 1875, pag. 487, med synonymen Tombe de l'amateur; W. LAUCHE, Deutsche Pomologie, II, 41 (Neue Poiteau); Illustriertes Handbuch der Obstkunde, V, pag. 105;

OBERDIECK, Deutschlands beste Obstsorten 313; OLOF ENEROTH, Svensk Pomologi, pag. 262 (Poiteau).

Formen är mycket föränderlig, än långt, än kortare päronformig, tämligen stor, 90 mm. hög, 60 mm. bred. Till och med större frukter hafva skördats.

Ögat vanligen icke insänkt, öppet; kalkfördjupningen är omgifven af åsar eller större upphöjningar, som mot fruktens midt upphöra.

Stjälken stark, medellång, vanligen tryckt åt ena sidan, mer eller mindre köttig; den förekommer än såsom en förlängning af själfva frukten och än likasom instucken i den samma.

Huden gulgrön med brunt rostöfverdrag, hvilket kring fruktens mellersta del är ådrigt eller nätformigt, men åt ögat och stjälken tätt betäcker bottenfärgen; svampfläcker förekomma sällan.

Köttet är gröngult, fint, saftfullt och smältande, sött med någon svag sylighet och af behaglig smak.

Kärnhuset. Axelröret öppet; rummen medelstora eller stora; kärnorna svarta eller svartbruna, vanligen tomma.

Mognadstiden infaller redan i oktober och frukten håller sig hela november och till omkring medlet af december.

Trädet är, sedan det blifvit 8—12 år gammalt, nästan årligen bördigt, i goda år rikt bördigt samt friskt och kraftfullt. Det bildar vackra pyramider, i hvilken form det torde vara rådligast att odla det för att få frukterna normalt utbildade. I skyddade trädgårdar torde med hopp om framgång stamformiga träd kunna planteras. Växer lika bra och bildar lika vackra träd förädladt på grundstam af vare sig päron, qvitten eller hagtorn (*Crataegus monogyna*). Den erfarenhet, som hittills vunnits om sorten, har gifvit vid handen, att vi i den samma ega en för våra förhållanden så lämplig päronsort, att den utan tvekan kan rekommenderas för allmän odling. Den öfverträffas visserligen i ädel smak och kryddighet af *Doyenné du Comice* och *Napoleon*, men förblir dock alltid en frukt, som man gärna äter och som lemnar rika skördar.

II.

Doyenné du Comice.

Härkomst och utbredning. En päronsort uppdragen i Angers i Frankrike, hvarest moderträdet bar sina första frukter 1849. Den förordas till allmän odling i Tyskland och Frankrike och tordé, att döma efter ett par skördar i Alnarps trädgårdar, förtjäna uppmärksamhet äfven hos oss.

Literatur. ANDRÉ LEROY, Dictionnaire de Pomologie, II. pag. 60; ROBERT HOGG, Fruit Manual, 1875, pag. 435; W. LAUCHE, Deutsche Pomologie, II. 20 (Vereins-Dechantsbirn); Illustriertes Handbuch der

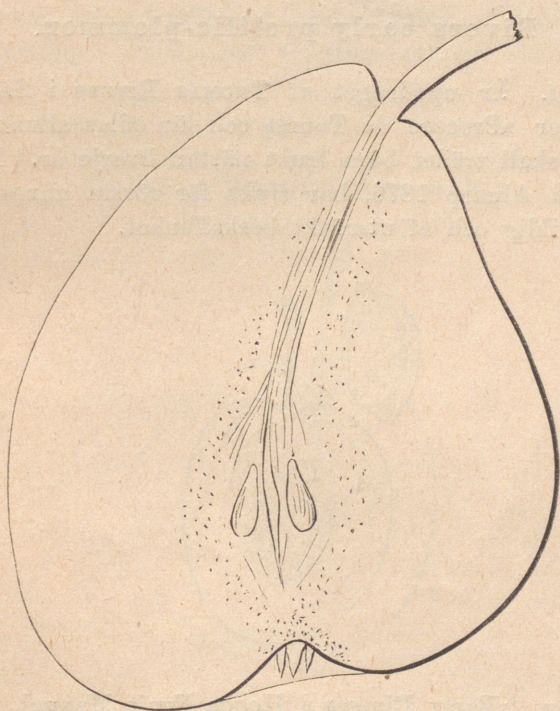
Obstkunde, V. pag. 315; OBERDIECK, Deutschlands beste Obstsorten, 1881, pag. 268.

Formen föränderlig, regelbunden eller sned, såsom af afbildningen synes, 90 mm. hög och 70 mm. bred.

Ögat halföppet eller slutet; kalkfördjupningen medelmåttigt djup, tämligen jämn eller åtminstone högst obetydligt vågig.

Stjälken kort, tjock, mörkbrun; stjäلكhålan medelmåttigt djup.

Huden gul, tämligen tjock, med talrika kanelbruna prickar, som ofta mot stjälken och ögat flyta tillsamman; svampfläckar i allmänhet få.

Köttet hvitt eller svagt gulaktigt, fint, saftfullt och smältande, med en angenäm, söt, kryddig smak.

Kärnhuset. Axlröret tämligen öppet; rummen medelstora; kärnorna svartbruna. Köttet kring kärnhuset fint grynigt.

Mognadstiden. Senare delen af oktober; hållbar till slutet af november eller medlet af december.

Trädet tyckes ej blifva rikt bördigt, men skall, enligt ANDRÉ LEROY, bära jämnt. Växer kraftigt och blir vackert pyramidformigt. De unga skotten och qvistarne ega en säregen gulgrön färg. Vårt träd är ympadt på qvitten och fortkommer på denna grundstam förträffligt; frukterna voro under november månad förlidet år de finaste och ange-

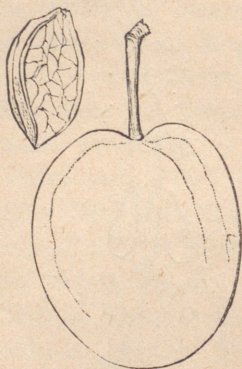
nämaste af alla de sorter, som under den tiden voro ätbara, och sorten förtjänar att allmänt försökas, där en djup, kraftig jord med lämplig alf, d. v. s. tillräckligt fuktig, kan bestås den samma.

Om hållbarheten torde ytterligare böra anföras, att de sista två frukterna för året ännu den 28 december hade bibehållit sin utmärkta smak, ehuru de börjat att något litet ruttna kring kärnhuset, och i trots af att förvaringslokalen var ganska olämplig.

III.

Rivers early prolific-plommon.

Härkomst. Är uppdraget af THOMAS RIVERS i Sawbridgeworth af kärnor efter »Precoce de Tours» och lär odlas allmänt i England. Enligt HOGG skall trädet bära frukt nästan hvarje år. Ett träd, som planterades på Alnarp 1876, bar frukt för första gången förlidet år. Skörden var riklig och af utmärkt beskaflenhet.

Literatur. »Early Rivers» i HOGGS Fruit Manual, pag. 549 samt »Rivers early prolific» i Handbuch der Obstkunde, VI, pag. 173.

Form. Frukten 34 mm. lång, 30 mm. bred, rund; största tjockleken mot stjälken; rygg och buksida någorlunda lika stora, den förra dock i allmänhet starkast utbildad. Fåran mycket grund, nästan omärkbar. Märket sitter grundt och något åt ena sidan.

Stjälken är 15 mm. lång och sitter något insänkt i den trånga stjälskålan.

Huden är tämligen tunn och låter med något besvär aftaga sig, till färgen svartblå med ganska många hvita, något nedsänkta punkter och försedd med ljusblå dagg.

Köttet gröngult eller guldult, rätt fast, af en angenäm, sötsyrlig smak.

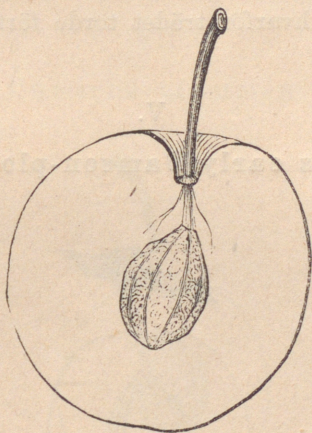
Stenen lossnar fullkomligt från köttet, i synnerhet vid full mognad, då den nästan ligger lös; längden är 17 mm.

Mognadstiden infaller i medlet af augusti och med afseende på hållbarheten erhåller sorten af sin uppdragare de bästa loford. Är en utmärkt bordsfrukt och synnerligen lämplig till torkning.

Trädet bildar en vacker pyramid; redan i plantskolan visar sig benägenheten att växa i pyramidform, hvilken genom nödig omsorg lätt kan vidmakthållas. Det utmärker sig genom sin tidiga fruktbarhet. På Alnarp har ett 8 år gammalt träd dock först i år burit frukt. Sommarskotten äro tämligen spensliga, mörkbruna, stundom bestänkta med gula fläckar och mycket fint hårbeklädda. Bladen äro tämligen stora och skrynkliga. Denna sort förtjänar mycket stor spridning.

IV.

Belgian purple-plommon.

Härkomst. Är af belgiskt ursprung, men för öfrigt är ingenting annat angående dess tillkomst bekant. Tämligen spridd och förekommer i de flesta af utlandets större plantskolor.

Literatur. »Blaue von Belgien» i OBERDIECKS Handbuch der Obstkunde, II, pag. 147, »Belgian purple» i HOGGS Fruit Manual, pag. 685. I franska kataloger går det äfven under namn af »Fotheringham» med tillägg »ou Bleu de Belgique».

Form. Frukten 40 mm. lång och 40 mm. bred, nästan rund, försedd med en fåra, som ligger djupare mot märket än mot stjälken. Märket är nedsänkt i en tämligen stark fördjupning; största tjockleken synes vara mot märket. Våra frukter äro 5 mm. större än den, som af OBERDIECK är afbildad.

Stjälken 20 mm. lång, kraftig, grön, något krökt; stjälkhålan är mycket djup (OBERDIECK anför om denna, att den är grund).

Huden tunn och kan lätt tagas af; färgen rödbrun, vid mognadstiden på solsidan mörkviolett; glänsande gulbruna prickar eller stundom små strimmor finnas öfver större eller mindre delar af frukten; försedd med ljusblå dagg.

Köttet gröngult, mycket saftfullt, löst, med angenäm, söt smak.

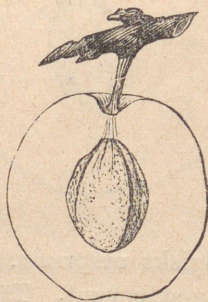
Stenen lossnar icke lätt från köttet, men sitter dock ej synnerligen hårdt.

Mognadstiden medlet af september. Den 3 oktober förlidet är plockades här mogna frukter af trädet på fritt land, hvilka voro af utmärktaste beskaffenhet, och det visar sig sålunda, att frukterna kunna hänga länge på trädet utan att spricka. OBERDIECK angifver, att det har likhet med »Kirke», men mognar något senare. Vid Alnarp har mognadstiden varit den samma som hos stor grön Reine Claude m. fl.

Trädet växer kraftigt och skotten äro glatta. Denna sort utmärker sig icke allenast som god hushållsfrukt, utan äfven som en utmärkt god bordsfrukt, hvarför trädet torde förtjäna allmän odling.

V.

Rivers early Damson-plommon.

Härkomst. Uppdraget af THOMAS RIVERS i Sawbridgeworth i England af kärnor från S:t Etienne-plommonet. Den grupp af plommon, som i England går under namn af »Damsons», skall enligt HOGG härstamma från *Prunus insititia*, vårt krikon. Åtskilliga sådana, som erhållits från Rivers, odlas hos oss, och efter de frukter, som erhållits, tyckes de alla vara värda mycken uppmärksamhet.

Literatur. »River's early Damson» i HOGG'S Fruit Manual, pag. 695.

Form. Frukten 30 mm. lång, 28 mm. bred, rund eller något oval. Fåran mycket grund; det grå märket är icke nedsänkt.

Stjälken 5 mm. lång, rak, jämförelsevis stark, grön; lossnar vid fruktens mognad mycket lätt från frukten, hvaremot den blifver kvar-sittande vid grenfästet.

Huden tunn, skiljer sig lätt från köttet, är seg och kan icke gärna ätas med frukten; till färgen är den svartbrun eller svartblå; daggen är mörkt ljusblå. Större eller mindre prickar äro spridda öfver huden.

Köttet grönt eller gröngult, löst, mycket saftfullt, sött; har en angenäm frisk sylrig smak, och lossnar fullkomligt från stenen.

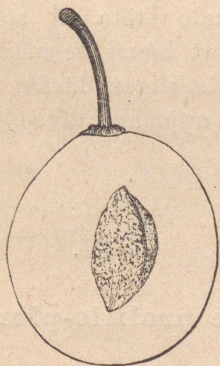
Stenen 14 mm. lång, 20 mm. bred.

Mognadstiden infaller i slutet af augusti eller början af september.

Trädet tyckes årligen gifva rika skördar. Bladen medelstora, elliptiska. Årskotten glatta. — Sorten förtjänar allmän odling; ehuru frukterna äro små, hafva de likväl egenskaper af stort värde; de äro nämligen utmärkta hushållsplommon, som torde vara passande att använda till kompott, torkning och syltning.

VI.

Dumiron-plommon.

Härkomst. Är en ny sort, som ännu icke blifvit beskrifven i något pomologiskt arbete. Öfver dess ursprung är ingenting bekant. Vårt träd erhöles 1878 från firman TRANSON FRÉRES i Orléans, hvilken först låtit det komma i handeln.

Literatur. För första gången bekantgjordt i TRANSON FRÉRES' katalog 1883—1884.

Form. Frukten är 35 mm. lång, 30 mm. bred; största bredden ofvan midten, afrundad mot märket, tillspetsad mot stjälken. Fåran grund eller medelmåttigt djup, delande frukten i två olika stora halvvor. Bågen är större och mera rund öfver buken än öfver ryggen.

Stjälken 10—13 mm. lång, nästan rak, grön, något rostig, tämligen kraftig och sitter fäst ofvanpå frukten eller åtminstone i en högst obetydlig fördjupning.

Huden tunn, lossnar lätt från köttet, till färgen brunröd, försedd med talrika, större eller mindre prickar, hvilka äro strödda öfver hela frukten, dock mest på solsidan. Daggen är hvitaktig.

Köttet gröngult, ådrigt, mycket sött, saftfullt och tämligen fast. TRANSON FRÈRES vitsorda sorten med följande ord: »ett utmärkt plommon till pruneller, af stor bördighet och behöfver icke sockras vid användandet i hushållet.»

Stenen liten, 18 mm. lång, 10 mm. bred, lossnar lätt från köttet.

Mognadstid medlet af september.

Trädet. Ett ungt träd, som planterades här 1878, är nu stort, pyramidformigt och har glatta, ljusgröna, på öfre sidan mörkt rödbruna, något prickiga skott samt kraftig växtlighet. Sommaren 1884, som för plommons mognad annars var den bästa vi på länge upplefvat, tycktes icke vara lämplig för denna sort, enär frukten sprack, men den var ändock god. Sommaren därpå var på långt när ej så gynnsam, emedan det regnade mycket under mognadstiden, men skörden blef dock vackrare och bättre än det föregående året. Frukterna sprucko icke, voro söta, och stenen lossnade så lätt, att vi med vår för detta ändamål anskaffade apparat lätt kunde stöta ut stenarne före torkningen, för hvilket ändamål denna sort bland de många vi försökt visat sig vara den bästa. Det är hufvudsakligen därför vi tillåta oss fästa vår uppmärksamhet vid den och uppmana äfven andra att fortsätta försöken.

VII.

Late prolific-plommon.

Härkomst. Trädet har 1879 hitskaffats från THOMAS RIVERS i Sawbridgeworth, som uppgifver det vara uppdraget af frö efter Early prolific och att det 1865 för första gången burit frukt i England.

Literatur. »Late prolific» i RIVERS Catalogue of Fruit Trees 1882, »Late Rivers» i HOGGS Fruit Manual, pag. 709.

Form. Frukten 38 mm. lång, 38 mm. bred, regelbunden; märkt med en obetydlig fåra, som delar frukten i två olika stora halfvor.

Stjälken 15 mm. lång, rak, grön, smäluden.

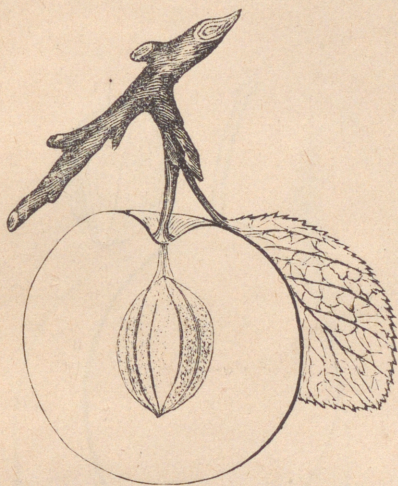
Huden tunn, mycket mörkt blå, nästan stötande i svart och kan lätt afdragas; är försedd med rödbruna schatteringar äfven som med större eller mindre fläckar.

Köttet grönt eller gröngult, löst, mycket saftfullt, sött och något syrligt. De ofvan omnämnda rödbruna schatteringarna finnas kvar på köttets ytterväfnad, sedan huden är afdragen.

Stenen 17 mm. lång, 11 mm., bred; lossnar icke från köttet.

Mognadstiden början af september.

Trädet har en tämligen kraftig växt; årsskotten medelstarka, ludna.

Detta ganska stora och vackra plommon förtjänar otvifvelaktigt en mycket stor spridning och kan jämte »Rivers early prolific» betraktas såsom ett af våra bästa hushållsfrukter bland plommonen. Till torkning är det nämligen förträffligt.

VIII.

Violett Jerusalems-plommon.

Härkomst. Om denna varietets ursprung är ingenting bekant. Den tyckes icke vara mycket spridd, men borde för sin storlek, bördighet och godhet odlas mera allmänt. Sedan år 1883 har sorten mognat på Alnarp och visat sig vara af bästa beskaffenhet.

Literatur. »Haus-Zwetsche» i OLOF ENEROTH'S Svensk Pomona, pag. 334; »Violette Jerusalemspflaume» i Handbuch der Obstkunde, III, pag. 251; W. LAUCHE, Deutsche Pomologie, IV, 4.

Form. Frukten 43 mm. lång, 35 mm. bred, äggformig eller kanske sviskonformig; största tjockleken är ofvan fruktens midt; ryggsidan är

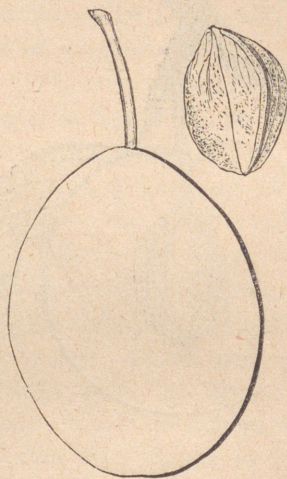
bågformigt utåtböjd, buksidan däremot är mera tilltryckt. Fåran djup. Märket sitter grundt eller ofvanpå, något åt sidan.

Stjälken 25 mm. lång; stjäلكhålan trång och liten.

Huden rödaktig, på solsidan mörkviolett.

Stenen skiljer sig tämligen lätt från köttet, är bredt oval, med skarpa kanter; ryggens midtelkant något upphöjd.

Mognadstiden medlet eller slutet af september. Är en god bords-, handels- och hushållsfrukt.

Trädet växer kraftigt och trives bäst i en ej för torr jord. Är mycket fruktbart. Sommarskotten äro kraftiga, mot solsidan brunaktiga, på motsatta sidan grönaktiga, oftast något prickiga och småludna. Bladen stora, något refflade, mörkgröna, äggformiga — bredt lanseformiga.

Förtjänar allmän odling.

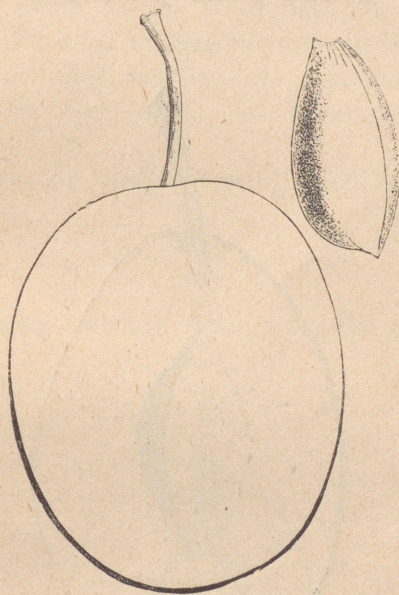
IX.

Victoria- eller Alderton-plommon.

Härkomst. Lär vara uppdraget i England i Sussex, där det först upptäcktes i en trädgård vid Alderton. Lemnades i handeln år 1844 af en plantskoleegare vid namn DENYER i Brixton under namn af »Denyers Victoria». OBERDIECK antager, att det skulle finnas tvänne »Reine Victoria». Ännu hafva vi icke på Alnarp kommit under fund med, att

detta är förhållandet. Fruktarna, som äro begagnade till närstående teckning, hafva skördats af ett träd från RIVERS och öfverensstämma fullkomligt i såväl inre som yttre egenskaper med några andra frukter, som erhållits af ett träd anskaffadt från Bredsted vid Odense under namn af »Reine Victoria».

Literatur. »Königin Victoria» i Handb. d. Obstk., VI, pag. 155, »Victoria», »Alderton», »Denyers Victoria» och »Sharps Emperor» i HOGES Fruit Manual, pag. 728.

Form. Frukten 44 mm. lång, 32 mm. bred, aflång, starkt plattad; ryggen utåt böjd; sidorna tilltryckta; största bredden är ofvan midten. Fåran högst obetydlig och utmärkes endast genom ett rödaktigt streck.

Stjälken. Längden mycket växlande, från 17 till 25 mm. Sitter i en vid fördjupning. Till färgen grön. Småluden.

Huden är tunn och låter lätt afdraga sig; färgen blekröd med talrika, större eller mindre, lifligt röda punkter, hvilka dock stundom sammanflyta och bilda täckfärg, hvarigenom frukten får ett vackert och behagligt utseende.

Köttet är guldgult, fint och saftfullt; har en angenäm, dock något syrlig smak.

Stenen lossnar lätt från köttet, är bred och plattad; ryggkanterna starkt framträdande.

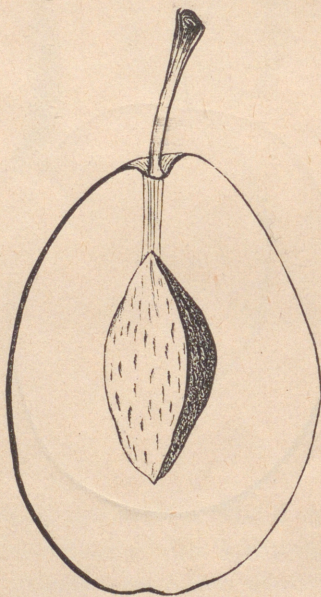
Mognadstiden slutet af augusti.

Trädet har en kraftig växtlighet och är mycket fruktbart. Sommarskotten smäludna, på solsidan brunaktigt violetta, på undre sidan ljusgröna. Bladen stora, omvänt äggrunda, på undre sidan härbe-klädda.

Förtjänar allmännaste odling.

X.

Grand Duke-plommon.

Härkomst. Är uppdraget från kärna af »Autumn Compôte» af RIVERS. Vårt träd kom till Alnarp direkt från Rivers 1879 och bar år 1884 för första gången ett 20-tal frukter, vackra och väl utbildade.

Literatur. »Grand Duke» i HOGGS Fruit Manual, pag. 703 och The Gardeners Year-Book and Almanack, pag. 139 och 140 samt i THOMAS RIVERS Catalogue af Fruit-Trees 1882.

Form. Frukten 60 mm. lång, 45 mm. bred, oval; sömmen tydligt framträdande.

Stjälken 20 mm. lång, tämligen stark, grön med bruna fläckar, tjockare mot grenfästet, något krökt, fäst i en rätt djup och trång stjälnhåla.

Huden mörkröd eller svartröd på solsidan, men ljusare röd på skuggsidan; större eller mindre kanelbruna prickar finnas företrädesvis på fruktens ena halfva; huden tjock, försedd med ett ljusblått daggöfverdrag.

Köttet. Hogg beskriver det såsom grönaktigt gult; vi hafva funnit det vara guldgult eller mörkt guldgult, saftfullt och fastvuxet vid stenen.

Stenen 32 mm. lång, 17 mm. bred; ryggkanterna ej mycket framträdande; baksidan har tvänne skarpa kanter, hvarigenom en fåra mellan dessa uppkommer.

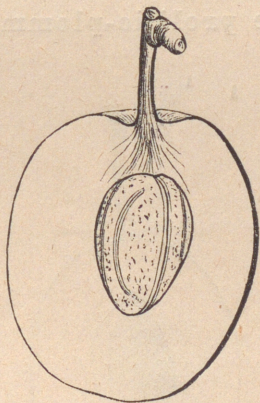
Mognadstiden första hälften af oktober, men frukterna kvarsitta på trädet en längre tid efter mognaden utan att taga någon skada.

Trädet växer ovanligt kraftigt och har stora, aflånga, sågade, friskt gröna blad. De unga skotten äro brunröda, tämligen spensliga och glatta¹.

Sorten är utmärkt för spaljer, hvartill också både RIVERS och HOGG rekommendera den.

XI.

Monsieur Grosse Surpasse-plommon.

Härkomst. Uppdragen 1819 af NOISETTE och lär vara hybrid af det sena Herre-plommonet och Jerusalems-plommonet. Vårt träd har erhållits från RIVERS i Sawbridgeworth 1879.

Literatur. »Neue Herrnpflaume» i Handb. d. Obstk., VI, pag. 287.

Form. Frukten 40 mm. lång, 35 mm. bred, mera rund mot märket, men tilltryckt mot stjärken. Fåran medelmåttigt djup, delande

¹ HOGG beskriver skotten såsom varande småludna, hvilket måste vara något tryckfel eller misstag.

frukten i tvänne lika stora halvvor. Största bredden är ofvan midten; märket sitter något insänkt.

Stjälken är 15 mm. lång, stark, rak, sittande i en trång fördjupning.

Huden är seg och låter lätt afdraga sig; färgen brunröd med mörkare fläckar; gula glest sittande prickar finnas äfven.

Köttet gulhvitt, löst, saftrikt, af en söt, men tillika något syrlig smak.

Stenen är 18 mm. lång, 11 mm. bred och skiljer sig fullkomligt från köttet.

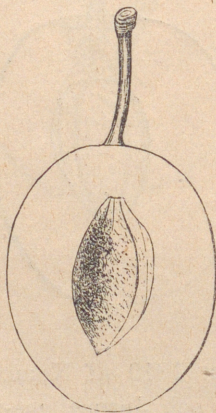
Mognadstiden infaller i slutet af augusti eller början af september.

Trädet har en frisk och kraftig växtlighet och är mycket fruktbart. Trädet på Alnarp har varit ofantligt bördigt. Det bildar en nästan rund krona. Sommarskotten äro kraftiga och mycket ludna, på solsidan brunaktiga, på skuggsidan gröna, högst obetydligt prickiga. Bladen äro små, skrynkliga, gulgröna, äggformiga.

En utmärkt såväl bords- som hushållsfrukt, förtjänande allmän odling.

XII.

Blue prolific-plommon.

Härkomst. Uppdraget af THOMAS RIVERS i England. Vårt träd har erhållits från uppdragaren själf.

Literatur. Denna fruktsort har icke omtalats i något oss bekant arbete, icke ens i sista upplagan (1884) af *The Fruit Manual*. Den är sannolikt för första gången här beskrifven.

Form. Frukten aflång, 36 mm. hög, 29 mm. bred. Fåra ingen eller så obetydlig, att den ej det minsta inverkar på fruktens form.

Huden försedd med tjock ljusblå dagg, tunn och lossnar icke från köttet; till färgen svart eller mörkblå.

Köttet gult, nästan orangegult, löst och saftfullt med en angenäm, sötaktig smak utan någon kryddighet.

Stenen, 22 mm. lång, 12 mm. bred, lossnar icke från köttet.

Stjälken är 16 mm. lång, fin, grön, rak och sitter fäst i en tämligen betydlig fördjupning.

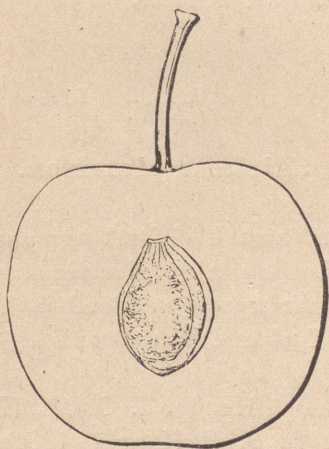
Mognadstiden från augusti till medlet af september. År 1884 mognade frukterna i slutet af augusti och höllo sig till den 6 september, men annars bruka de hålla sig längre. Frukterna böra efterses och afplockas i mån som de mogna, ty eljes falla de lätt till marken och skadas.

Trädet har en kraftig växtlighet, jämförelsevis stora blad och kraftiga, glatta årsskott.

Förtjänar mycken uppmärksamhet.

XIII.

Althanns Reine Claude.

Härkomst. Uppdraget af kärna från den vanliga stora Reine Claude af trädgårdsmästaren PROCHASKA hos grefve M. J. ALTHANN i Böhmen. Till Alnarp sändes sorten 1878 såsom ympkvist af afl. pomologen OBERDIECK.

Literatur. »Althanns Reine Claude» i Handb. d. Obstk. III, pag. 137, i OBERDIECKS Deutschlands beste Obstsorten (1881), pag. 432, samt

i Deutsche Pomologie IV, 19; »Count Althanns gage» i HOGGS Fruit Manual (1884), pag. 692.

Form. Frukten vacker, tämligen stor, 38 mm. hög, 43 mm. bred, vid märke och stjälk märkbart tilltryckt; ryggen är mera böjd än buken. Fåran, som är grund och bred, delar frukten i två olika stora hälfter. Märket sitter i en vid, stundom djup, stundom grund fördjupning.

Stjälken tämligen stark, lång, nästan rak, grön och sitter i en tämligen djup och vid insänkning.

Huden tunn och kan lätt skiljas från köttet; bottenfärgen gul, på solsidan brunröd eller blåröd; gula prickar äro talrika, men mindre märkbara; större eller mindre rostfläckar visa sig äfven, ofta tämligen talrikt; daggbetäckningen är rödblå.

Köttet guldgult, saftrikt, synnerligen välsmakande, af en fin söt-syrlig smak.

Stenen, som lossnar lätt från köttet, är aflång.

Mognadstiden medlet af september; frukten är icke känslig för fuktig väderlek.

Trädet har en kraftig växtlighet, är härdigt och mycket tidigt bördigt. Sommarskotten tämligen starka, glatta, ljusgröna, på solsidan bruna och något prickiga. Bladen tämligen stora, skrynkliga, elliptiska.

Denna sort förtjänar att beaktas.

XIV.

Kirke's plommon.

Härkomst. Denna sort blef först uppmärksammas på ett fruktorg i närheten af London af trädskoleegaren KIRKE och spriddes sedermera af honom. Är upptagen bland de 25 sorter, som af pomologiska föreningen i Tyskland äro förordade till allmän odling därstädes.

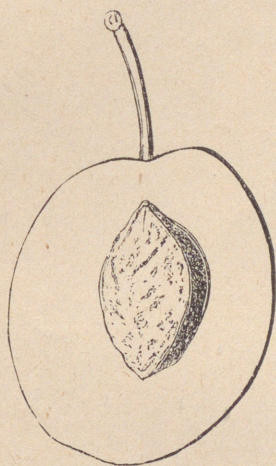
Literatur. »Kirke» i Handb. d. Obstk. III, pag. 293, i Deutsche Pomologi IV, 16, i HOGGS Fruit Manual (1884), pag. 709, samt »Kirkes plommon» i O. ENEROTH'S Svensk Pomologi, pag. 319.

Form. Frukten 45 mm. lång, 40 mm. bred, medelstor, mot stjälken starkt afstympad, mot spetsen något tillspetsad; största bredden mot stjälken. Det gifves dock frukter med största bredden vid fruktens midt, och som aftaga mera mot stjälken. Märket, som ser ut som en kanelbrun fläck, omgifves af en gulaktig ring och sitter i en obetydlig fördjupning.

Stjälken 12 mm. lång, tämligen rak, grön, med bruna fläckar; sitter i en vid och grund fördjupning.

Huden är tjock, lätt att afdraga och har en violettblåaktig färg samt många strödda brunaktiga prickar, hvilka på solsidan och i närheten af stjälken sammanflyta till korta streck.

Köttet är grönaktigt gult, ådrigt, tämligen fast och mycket saftfullt; har en syrlig smak, hvilken hufvudsakligen förorsakas af huden, ty om den afdrages, får frukten en fin smak, men bibehåller dock ännu någon syrlighet. Det spricker i allmänhet icke lätt.

Stenen 24 mm. lång, 15 mm. bred, lossnar lätt från köttet. Ryggkanterna tämligen breda.

Mognadstiden början af september.

Trädet har stark växtlighet och bildar en vacker krona samt är mycket fruktbart. Det träd, som finnes på Alnarp, har redan burit frukt, ehuru det icke är mera än 5 år gammalt. Sommarskotten äro starka, mörkbruna, glatta. Bladen stora, äggformiga eller bredt lansettlika.

Förtjänar allmän odling och är användbart både som bords- och hushållsfrukt.

